

SKOK W DOK. LABORATORIUM POMYSŁÓW DOKUMENTALNYCH

KATALOG PROJEKTÓW FILMÓW
DOKUMENTALNYCH DLA MŁODEJ WIDOWNI.
FORUM 2023.

im. Andrzeja Wajdy

[ckf.waw.pl]

SKOK W DOK.

LABORATORIUM POMYSŁÓW

DOKUMENTALNYCH

Program SKOK W DOK to eksperyment edukacyjny skierowany do kreatywnych osób, które zamierzają tworzyć filmy dokumentalne i mają pomysły na opowieść o świecie dzieci lub młodych ludzi. Program wynika z potrzeby tworzenia mediów, które pomogą nam w rozmowie z dziećmi i młodzieżą, szczególnie w czasie kryzysów.

W krajach takich jak Niderlandy, Belgia, Dania czy kraje skandynawskie filmy dokumentalne dla młodej widowni cieszą się zainteresowaniem na festiwalach, w programach edukacyjnych i telewizyjnych. Chcemy, by podobnie wyglądało to w Polsce, dlatego od 2020 r. prowadzimy program dewelopmentowy SKOK W DOK oraz coroczne spotkania w postaci Forum Filmu Dokumentalnego dla Młodej Widowni.

Każda edycja trwa około roku. W tym czasie filmowcy, dzieci i tutorzy pracują nad rozwojem pomysłów na filmy dokumentalne, które prezentujemy polskiej i międzynarodowej branży filmowej, żeby wspólnie stworzyć warunki do produkcji, finansowania i dystrybucji filmów dokumentalnych dla dzieci w Polsce.

Szanowni Państwo,

z radością i dumą prezentujemy najnowsze projekty filmów dokumentalnych dla młodej widowni rozwijane podczas trzeciej edycji SKOK W DOK. LABORATORIUM POMYSŁÓW DOKUMENTALNYCH, organizowanego przez Centrum Kultury Filmowej im. Andrzeja Wajdy. Zapraszamy na Forum Filmów Dokumentalnych dla Młodej Widowni w dniu 15 maja, w ramach Millenium Docs Against Gravity, gdzie projekty zostaną zaprezentowane przedstawicielom międzynarodowej branży filmowej oraz publiczności festiwalowej.

Naszym celem jest zachęcenie rodziców, pedagogów i nauczycieli do wykorzystywania treści non-fiction i dokumentalnych jako przydatnego narzędzia w edukacji oraz rozwoju emocjonalnym dzieci i młodzieży. Chcemy też inspirować filmowców, instytucje filmowe, telewizje i platformy do wspierania i produkcji takich filmów. Zbudujmy razem świadomą publiczność jutra i zainspirujmy się nawzajem do dobrego życia opartego na empatii, szacunku do innych i wierze w naszą zdolność do przewyższania kryzysów.

Katarzyna Ślesicka –
zastępczyni dyrektorki Centrum Kultury
Filmowej im. Andrzeja Wajdy,
producentka filmów

CO ZROBILIŚMY I DO CZEGO DĄŻYMY?

Do tej pory odbyły się trzy edycje programu dewelopmentowego SKOK W DOK. Część pomysłów, nad którymi pracowaliśmy podczas naszych warsztatów, jest już w fazie produkcji, a jeden z nich, „Dziewczyńskie historie” Agi Borzym, będzie miał nawet premierę na 20. Millennium Docs Against Gravity. Jesteśmy w stałym kontakcie z inicjatywami działającymi na rzecz kina dokumentalnego dla młodej widowni w Europie, w szczególności z festiwałem IDFA, Kinder Docs w Atenach, Ket&Doc w Belgii. Przedstawiciele tych inicjatyw gościmy na 4. Forum Filmu Dokumentalnego dla Młodej Widowni.

Forum jest finałem 3. edycji programu SKOK W DOK. Odbywa się przy wsparciu partnerów, w tym Ambasady Królestwa Niderlandów. Wszystko po to, aby sukcesywnie tworzyć sieć wsparcia i ekosystem działający na rzecz powstawania polskich filmów dokumentalnych dla młodych widzów.

Mamy marzenie, żeby w polskich kinach, telewizji, programach edukacyjnych pojawiały się polskie filmy dokumentalne dla dzieci opowiadające o młodych ludziach, których widzowie mogą spotkać w szkole, na podwórku, podczas rozwijania swoich zainteresowań. Żeby tak się stało, musimy produkować w Polsce filmy dokumentalne dla dzieci, a instytucje i organizacje, które mogą ten proces wesprzeć, powinny dostrzec w tym potencjał, ale też misję.

Karolina Śmigiel i Diana Gaik –
autorki i koordynatorki programu SKOK
W DOK i Forum Filmu Dokumentalnego
dla Młodej Widowni

3. EDYCJA PROGRAMU SKOK W DOK TO:

- 8 projektów dokumentalnych dla młodej widowni w fazie dewelopmentu
- 8 spotkań warsztatowych z tutorami: reżyserami Katarzyną Lesisz i Maciejem Cuske
- konsultacje z polskimi i międzynarodowymi ekspertami: Meike Statema (Talents Development IDFA), Astrid Bussink (reżyserka „Wysłuchaj”), Ulla Haestrup (duńska ekspertka od filmów dokumentalnych dla młodej widowni), Eef Hilgers (reżyserka „Rozwód, od tego momentu wszystko się zmieniło”), Lidia Duda, Patrycja Rzepecka, Małgorzata Świdarska, Katarzyna Ślesicka, Anna Wydra, Karolina Śmigiel, Jarosław Wszędybył
- 5 wspólnych warsztatów dla filmowców i młodych ekspertów, pitching przed młodymi widzami (Marzec 2023)
- 4. Forum Filmu Dokumentalnego dla Młodej Widowni

the 1990s, the number of people with a mental health problem has increased in the UK (Mental Health Act 1983, 1990).

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with mental health problems. The Department of Health (1999) has set out a vision of a new mental health system, which will be based on the following principles:

- People with mental health problems should be treated as individuals, with their own needs and wishes.
- People with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care and treatment.
- People with mental health problems should be given the opportunity to live in their own homes and communities.

The Department of Health (1999) also states that the new mental health system should be based on the following principles:

- People with mental health problems should be given the opportunity to live in their own homes and communities.
- People with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care and treatment.
- People with mental health problems should be treated as individuals, with their own needs and wishes.

The Department of Health (1999) also states that the new mental health system should be based on the following principles:

- People with mental health problems should be given the opportunity to live in their own homes and communities.
- People with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care and treatment.
- People with mental health problems should be treated as individuals, with their own needs and wishes.

The Department of Health (1999) also states that the new mental health system should be based on the following principles:

- People with mental health problems should be given the opportunity to live in their own homes and communities.
- People with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care and treatment.
- People with mental health problems should be treated as individuals, with their own needs and wishes.

The Department of Health (1999) also states that the new mental health system should be based on the following principles:

- People with mental health problems should be given the opportunity to live in their own homes and communities.
- People with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care and treatment.
- People with mental health problems should be treated as individuals, with their own needs and wishes.

PROJEKTY FILMÓW DOKUMENTALNYCH SKOK W DOK

Edycja 3

**ORYGINALNY TYTUŁ: „CASTING NA RODZICA”
ANGIELSKI TYTUŁ: ”CASTING FOR A PARENT”**

Reżyseria: Monika Bysina
E-mail reżyserki: mbysina@gmail.com
Nr telefonu reżyserki: +48 505 393 372

Etap realizacji: dewelopment

Całkowity budżet: 120 000 PLN
Kwota poszukiwana: 120 000 PLN

Przewidywany czas zakończenia
produkcji: grudzień 2024

Przewidywana długość: 30 minut

Poszukujemy: producenta,
koproducentów, finansowania,
nadawców tv

MONIKA BYSINA

Absolwentka Wyższej Szkoły Filmowej w Katalonii ze specjalizacją reżyseria filmów dokumentalnych. Od 10 lat reporterka i reżyserka w programach typu reality show w TVN, 5 lat doświadczeń w pracy z dziećmi. Fotografka, operatorka, a jak trzeba to i montażystka.

DZIECI WYCHOWUJĄCE SIĘ W RODZINIE ZASTĘPCZEJ OPOWIADAJĄ O SWOICH WCZEŚNIEJSZYCH TRAUMATYCZNYCH DOŚWIADCZENIACH. JEDNOCZEŚNIE KREŚLĄ PORTRET RODZICA IDEALNEGO I ZESTAWIAJĄ LISTĘ CECH, KTÓRE POWINIEN MIEĆ OPIEKUN ADOPCYJNY JEDNEGO Z NICH.

Nikola, Milena, Wiktoria, Andżelika i Filip są niezwykłym rodzeństwem. Mają od 8 do 15 lat i znają się stosunkowo krótko, od momentu przekazania ich do rodziny zastępczej prowadzonej przez Ciotkę Goškę. Dzieci żyły w rodzinach dysfunkcyjnych; z problemami alkoholowymi, psychicznymi i społecznymi. Każde ma inne marzenia i plany na przyszłość. Mimo niesamowitej pracy wykonywanej przez Goškę, mocno tkwią w nich ślady wcześniejszego życia. Andżelika jako jedyna po utracie praw przez rodziców zgłosiła chęć pójścia do adopcji. Ma jednak kilka wymagań, które musieliby spełnić jej nowi rodzice. Płatki czekoladowe na śniadanie, pizza w niedzielę, własna hulajnoga, nocowanki u rodziny zastępczej i zachowanie kontaktu z biologicznym rodzeństwem, pozostającym w pobliskim domu dziecka. No i jeszcze żeby było jak u cici Gosi! W filmie widzimy codzienne życie całej gromady przeplatane rozmowami, w których dzieci opowiadają, jak wyobrażają sobie idealnego rodzica. Być może znajdzie się ktoś, kto spełni warunki, a wtedy Andżelika pożegna się ze wszystkimi i zacznie nowe życie?

CASTING NA RODZICA

reż. Monika Bysina

ORYGINALNY TYTUŁ: „#FRANC527”

ANGIELSKI TYTUŁ: ”#FRANC527”

Reżyseria: Mateusz Pawełczyk

E-mail reżysera:

mateusz.denis.pawelczyk@gmail.com

Nr telefonu reżysera: +48 609 508 514

Przewidywany czas zakończenia
produkcji: listopad 2024

Przewidywana długość: 15-20 minut

Etap realizacji: dewelopment

Całkowity budżet: 90 000-100 000 PLN

Kwota poszukiwana: 90 000-100 000 PLN

Poszukujemy: producenta,
koproducentów, finansowania,
nadawców tv

MATEUSZ PAWEŁCZYK

Autor krótkometrażowych filmów, publikacji oraz projektów edukacyjnych o kulturze i historii Śląska. Operator i realizator wykładów oraz reklam online. Absolwent Szkoły Filmowej im. Krzysztofa Kieślowskiego w Katowicach oraz Projektów Społecznych na Uniwersytecie Wrocławskim.

11-LETNI CHŁOPAK TRENUJE ŻUŻEL. CHCE OSIĄGNĄĆ MISTRZOSTWO I... DOBRZE SIĘ BAWIĆ. MUSI PORADZIĆ SOBIE NIE TYLKO Z KONKURENTAMI Z TORU, ALE TEŻ ZE SZKOŁĄ I INNYMI OBOWIĄZKAMI. NA SZCZĘŚCIE MA PRZY SOBIE NAJWIERNIEJSZEGO KIBICA I MENTORA – OJCA.

Rozjeżdżona łąka, w tle jednorodzinny dom. Na podwórku przed garażem Franek gra w koszykówkę, na drzwiach kartka z imieniem „Franc” i numerem. Ojciec z synem próbują jeździć na monocyklu, jednak nie udaje im się to dłużej niż przez parę sekund. Wspólne, rodzinne oglądanie zdjęć: Marek pokazuje, jak sam jeździł na torze żużlowym, wspomina zrealizowane i niezrealizowane plany. Później ojciec czyści motocykl, a chłopak zaczyna mu pomagać. Widać, że robią to nie pierwszy raz, wymieniają się uwagami. Ojciec udziela wskazówek, poprawia też Franza, gdy ten używa polskich, a nie śląskich słów. Rozmawiają o problemach z zachowaniem w szkole, powrocie mamy z wywiadówki i groźbie zakazu jazdy na motocyklu. Franek opowiada o swoich planach. Nowy sezon letni i przygotowania do wyścigów. Marek, choć zmęczony po tygodniu pracy, przygotowuje sprzęt i jedzie na trening, gdzie jak wielu innych ojców pełni też rolę mechanika. Obserwujemy zarówno rodzinne, jak i niebezpieczne oblicze sportu, w którym w pobliżu zawsze dyżuruje karetka. Bohaterowie sprzecząją się o przebieg kolejnych przejazdów. Śledzimy reakcje na porażki lub potencjalne wywrotki. Franek walczy o możliwość rozwijania swojej pasji i kolejne niezbędne inwestycje w sprzęt – musi jednak liczyć się z możliwościami finansowymi rodziny i pamiętać o szkolnych obowiązkach. Na zakończenie filmu widzimy zawody, będące najważniejszym wydarzeniem sezonu. Przed startem Marek motywuje syna. Obserwujemy, jak zaraża go swoją pasją, a jednocześnie przekazuje swój język i wartości. Franek, choć zapatrzony w ojca, potrafi się buntować i ojciec nieraz zmuszony jest przyznać mu rację.

#FRANC527

reż. Mateusz Pawełczyk

ORYGINALNY TYTUŁ: „CZASEM TAK MUSI BYĆ”

ANGIELSKI TYTUŁ: ”SOMETIMES IT JUST HAS TO BE LIKE THIS”

Reżyseria: Laura Sonik

II reżyser: Piotr Szatyłowicz

E-mail reżyserki:

laura.sonik@icloud.com

Nr telefonu reżyserki: +48 506 849 208

Etap realizacji: dewelopment

Całkowity budżet: 100 000-120 000 PLN

Kwota poszukiwana: 100 000-120 000 PLN

Przewidywany czas zakończenia
produkcji: październik 2024

Przewidywana długość: 30 minut

Poszukujemy: producenta,
koproducentów, finansowania,
nadawców tv

LAURA SONIK

Reżyserka, absolwentka Akademii Sztuk Teatralnych im. Stanisława Wyspiańskiego. Otrzymała nagrodę za Najlepszy Dyplom roku 2017, jest laureatką nagrody na 5. Forum Młodej Reżyserii (2015). Zajmuje się projektami w przestrzeni miejskiej, działaniami społecznymi oraz nowymi technologiami (VR).

KIEDY LEON TRACI MOŻLIWOŚĆ CODZIENNYCH SPOTKAŃ Z OJCEM, PRÓBUJE ZROZUMIEĆ NOWE OKOLICZNOŚCI. WRAZ Z TATĄ ODKRYWA WARTOŚĆ SPĘDZANYCH RAZEM CHWIL, UCZĄC SIĘ, CZYM JEST MIŁOŚĆ I AKCEPTACJA W KONTEKŚCIE ROZSTANIA RODZICÓW.

Leon ma 9 lat i chodzi do trzeciej klasy. Nie rozumie, dlaczego dorośli się rozchodzą. Dlaczego jego tata nie jest już z mamą? Poprzez pytania zadawane ojcu podczas ich spotkań próbuje zrozumieć motywację taty. Dlaczego ludzie przestają się kochać? Czym jest miłość do dziecka, do mamy? Dlaczego może się skończyć? Wspólne podglądanie sokołów, które zbudowały gniazdo pod iglicą Pałacu Kultury w Warszawie i opiekują się pisklętami, jest okazją do rozważań nad różnymi modelami relacji i miłości. Dzięki częstym rozmowom z tatą Leon coraz pewniej snuje osobiste refleksje. Pewnego dnia zadaje pytanie, po którym ojciec długo zwleka z odpowiedzią: „Dlaczego nie jesteś już z mamą? Nie chciałeś czy nie mogłeś?”. Stopniowo młody bohater akceptuje myśli, że „czasem tak jest, czasem tak musi być”. Spotkania są nieregularne i Leon uczy się, że tak teraz wygląda jego kontakt z tatą. Dla Leona i Piotra wspólne chwile to krótkie momenty zapomnienia i spokoju, które zawsze kończy pożegnanie. Ich rytuałem staje się długa rozmowa przy drzwiach mamy Leona. Zagłądanie przez wizjer, żarty w korytarzu, długie machanie, czasem odprowadzanie do windy. Leon szuka sposobów, by jak najdłużej być z tatą, nasycić się jego obecnością. Musi jednak pogodzić się z faktem, że nie zobaczą się przez kolejne kilka dni. Dla bohaterów to wspólna podróż, w której Leon i Piotr muszą zmierzyć się z nowymi okolicznościami.

CZASEM TAK MUSI BYĆ

reż. Laura Somik

ORYGINALNY TYTUŁ: „PATCHWORK”

ANGIELSKI TYTUŁ: ”PATCHWORK”

Reżyseria: Piotr Wołodźko
E-mail reżysera: wolodzko@gmail.com
Nr telefonu reżysera: +48 534 982 105

Etap realizacji: wczesny dewelopment

Całkowity budżet: 180 000 PLN
Kwota poszukiwana: 180 000 PLN

Przewidywany czas zakończenia
produkcji: czerwiec 2025

Przewidywana długość: 15 minut

Poszukujemy: producenta,
finansowania, nadawców tv

PIOTR WOŁODŹKO

Piotr wychował się w Nowej Zelandii, ukończył dziennikarstwo oraz reżyserię w Gdynskiej Szkole Filmowej. Przez cztery lata współtworzył podcast „Stories from the Eastern West” dla portalu Culture.pl. Teraz mierzy się z dokumentem animowanym.

W TYM ANIMOWANYM DOKUMENCIE TRÓJKA DZIECIAKÓW ZABIERA NAS DO BAJKOWEJ PRZYGODY, PEŁNEJ PIRATÓW, KOTÓW Z DŻUNGLI I GIGANTYCZNYCH KRATERÓW KSIĘŻYCOWYCH. KAŻDE Z NASZYCH PRZEWODNIKÓW STARA SIĘ ODNALEŹĆ W NOWYM ŻYCIU POMIĘDZY DWOMA DOMAMI.

Jak odnaleźć się w nowym życiu, podzielonym między dwoje rodziców i dwa domy? W animowanym dokumencie „Patchwork” śledzimy troje dzieci, 7-letniego Leona, 9-letnią Julię i 11-letniego Staśka, którzy próbują dostosować się do nowego życia, nowego rozkładu dnia, nowych członków rodziny oraz nowych nadziei i obaw. Ich prawdziwe głosy i doświadczenia zostaną zilustrowane przy użyciu papieru i ołówka: bohaterowie znajdują się w baśniowych krainach pełnych piratów, dzikich dżungli i gigantycznych księżycowych kraterów. W trakcie filmu – przechodząc między bohaterami – zobaczymy, jak pokonują trudne sytuacje (np. kłótnie mamy i taty) i zmagają się z emocjami (smutek, strach, tęsknota za nieobecnym rodzicem). Będzie to jednak przedstawione w formie przystępnej dla dzieci w wieku od 7 do 12 lat, przy pomocy dziecięcej fantazji i humoru. Animacja daje nieskończone możliwości kreowania światów i sytuacji. Na przykład Julia może bawić się z kotem, o którym marzy, i wypuścić go do dżungli tuż za jej blokiem. Leon może oglądać walkę statków pirackich na morzu między domami rodziców, a Stasiak podróżować do czasów dinozaurów.

Każdy z bohaterów ma swoją własną, niepowtarzalną historię i sytuację – Leon już przyzwyczał się do nowego życia z ojcem i nową partnerką, ale Stasiak nadal ma problemy z mieszkaniem z przyrodnimi braćmi i siostrami. We wszystkich przypadkach chciałbym przedstawić wewnętrzną siłę dzieci w rodzinach patchworkowych, pokazać jak pokonały trudności oraz co im w tym pomogło. Mam nadzieję, że w ten sposób młodzi widzowie poczują, że nawet takie historie mogą mieć szczęśliwe zakończenie.

PATCHWORK

reż. Piotr Wołodźko

ORYGINALNY TYTUŁ: „JAKBY TO BYŁO MIŁO”

ANGIELSKI TYTUŁ: "HOW NICE IT WOULD BE"

Reżyseria: Krystyna Dobrzańska

E-mail reżyserki:

krydobrzanska@gmail.com

Nr telefonu reżyserki: +48 798 691 866

Przewidywany czas zakończenia

produkcji: styczeń 2025

Przewidywana długość: 30 minut

Etap realizacji: wczesny dewelopment

Poszukujemy: producenta,
finansowania

Całkowity budżet: 120 000-140 000 PLN

Kwota poszukiwana: 120 000-140 000 PLN

KRYSTYNA DOBRZAŃSKA

Absolwentka Filmu na Akademii Sztuki w Szczecinie oraz Organizacji Produkcji w Szkole Filmowej w Katowicach. Jej dokument „Wszystko o wyjazdach za granicę” pokazywano na festiwalach Młodzi i Film i Short Waves. Laureatka Młodych Wilków oraz Najlepszych Dyplomów ASP we Wrocławiu za film „Mapa ciała”.

WYPROWADZKA Z DOMU TO PUNKT GRANICZNY – POŻEGNANIE PRZESZŁOŚCI, KTÓRA NAS UKSZTAŁTOWAŁA. A TA DLA NATALII JEST WYJĄTKOWO TRUDNA; DOM DZIECKA, POPRAWCZAK, TRAUMY. CZY SPEŁNIENIE MARZENIA O WŁASNYM KĄCIE POZWOLI NATALII ROZPRAWIĆ SIĘ Z PRZESZŁOŚCIĄ?

Mając 17 lat, Natalia przeżyła więcej niż niejeden dorosły. Dom dziecka, Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy i wyjście z uzależnień. Od roku uczy się stabilnie żyć, uczęszcza do zaocznego liceum. Godzinami rozmawia ze swoim chłopakiem, Kamilem. Pośród nastoletnich wygłupów i zwierzeń pojawiają się obawy o wspólną przyszłość. Teraźniejszość nie jest łatwa, bo Natalia regularnie kłóci się z mamą. Ta chciałaby poznać plany Natalii i szykuje się na dzień, w którym córka opuści gniazdo, by zrobić miejsce dla jej nowego partnera. Główną osią dramaturgiczną filmu będzie przeprowadzka młodych do wspólnego mieszkania. Przyjrzymy się, czy realizacja największego marzenia Natalii jest możliwa i czy da ona wyczekiwane poczucie spełnienia. Zakupy w IKEA, mocowanie pótek, mierzenie się z domowymi obowiązkami – to będzie kręgosłup filmu pełnego retrospekcji. Rozpakowywane w nowym mieszkaniu pamiątki i codzienne interakcje młodych poprowadzą do opowieści o trudnej przeszłości Natalii i przemianie, jaką przechodzi, wkraczając w dorosłe życie. Wśród zdarzeń inicjujących retrospekcje będzie czytanie dziennika Natalii z okresu jej pobytu w ośrodku zamkniętym. Nieuchronne konflikty między parą będą odsyłać nas do zarejestrowanych wcześniej zdarzeń. Dialog dotyczący najpotrzebniejszych zakupów umożliwi nam przeniesienie się w czasie do kłótni Natalii z mamą, w której spierają się o podpaski, schowane przed nowym partnerem matki. Rozmowy o sprawach zawodowych poprowadzą do pierwszych prób podjęcia pracy w Żabce. Materiały retrospekcyjne będą składać się z archiwaliów z dzieciństwa Natalii, filmików nagranych jej telefonem oraz scen pokazujących codzienność zaraz po wyjściu z ośrodka.

JAKBY TO BYŁO MIŁO

reż. Krystyna Dobrzańska

ORYGINALNY TYTUŁ: „DZIEŃ ZE MNA...”

ANGIELSKI TYTUŁ: "A DAY IN MY LIFE..."

Reżyseria: Kasia Prus

E-mail reżyserki: dcd.prus@gmail.com

Nr telefonu reżyserki: +48 572 982 728

Etap realizacji: wczesny development

Całkowity budżet: 100 000-120 000 PLN

Kwota poszukiwana: 100 000-120 000 PLN

Przewidywany czas zakończenia
produkcji: grudzień 2024

Przewidywana długość: 30 minut

Poszukujemy: producenta,
koproducentów, finansowania,
nadawców tv

KASIA PRUS

Scenarzystka i reżyserka, jej etiudy były pokazywane na międzynarodowych festiwalach, w tym dedykowanych filmom feministycznym. Pracuje jako koordynatorka i choreografka scen intymnych. Aktywnie włącza się w inicjatywy promujące obecność kobiet w kulturze audiowizualnej.

DWIE NASTOLATKI Z ADHD OPOWIADAJĄ O SWOIM DNIU ZA POMOCĄ VLOGÓW. ICH CODZIENNOŚĆ BARDZO SIĘ RÓŻNI, ALE ŁĄCZY JE POCZUCIE WYOBCEWANIA I INNOŚCI. POMIMO DZIELĄCEJ JE ODLEGŁOŚCI, BOHATERKI ZACZYNAJĄ BUDOWAĆ PRZYJAŹŃ W ŚWIECIE, KTÓRY ICH NIE AKCEPTUJE.

„Dzień ze mną...” to kreatywny film dokumentalny. Dwie nastolatki z ADHD, które żyją w miastach oddalonych od siebie o ponad 400 km, opowiadają o swoim dniu za pomocą vlogów. Codziennosc Julity i Amelii bardzo się różni, ale łączy je samotność i poczucie wyobcowania. Julita została wyrzucona ze szkoły i jest na nauczaniu domowym. Amelia to aspirująca baletnica, a jej dzień wypełniają zajęcia dodatkowe. Obie szukają sposobów na radzenie sobie z problemami dojrzewania. Często niesforne i nieustępliwe, popadają w konflikty z rówieśnikami. Bohaterki opowiadają o swoim dniu, zaproszone przez reżyserkę, prowadzą swoisty dialog na odległość, który tworzy narrację filmu. Dziewczynki mówią o codziennych kłopotach w kontaktach z rówieśnikami i o samotności. Dwie opowieści o dorastaniu i wyobcowaniu przeplatają się, pokazując, co łączy tak różne osoby. Julita i Amelia wykorzystują nagrania, by zaprezentować się i otworzyć przed drugą osobą. W intymnej przestrzeni opowiadają o problemach współczesnych nastolatków, szukających przyjaźni i zrozumienia. Jest to język pokolenia, które często nawiązuje relacje online. Julita i Amelia zwracają się do siebie w formie vlogów, ukazując światy, które pomimo różnic są bardzo podobne w warstwie emocjonalnej. W części kreatywnej filmu, gdzie bohaterki skupiają się na emocjach, warstwa wizualna oraz audialna ma w sposób sensoryczny pokazać widzom, jak działa mózg osoby z ADHD. Zakończeniem filmu będzie prezentacja bohaterkom ich vlogów i nagranie reakcji dziewczynek. Film zwraca uwagę widza na uniwersalny problem samotności i potrzebę rozmowy o emocjach.

DZIEŃ ZE MNĄ...

reż. Kasia Prus

ORYGINALNY TYTUŁ: „KASZA W GŁOWIE”

ANGIELSKI TYTUŁ: ”MUDDLED MIND”

Reżyseria: Tomasz Porębski

E-mail reżysera:

tomasz.porebski1996@gmail.com

Nr telefonu reżysera: +48 668 366 156

Etap realizacji: dewelopment

Całkowity budżet: 100 000-120 000 PLN

Kwota poszukiwana: 100 000-120 000 PLN

Przewidywany czas zakończenia
produkcji: grudzień 2024

Przewidywana długość: 20-25 minut

Poszukujemy: producenta,
koproducentów, finansowania,
nadawców tv

TOMASZ PORĘBSKI

Absolwent Organizacji Produkcji Filmowej i Telewizyjnej w Szkole Filmowej im. Kieślowskiego na Uniwersytecie Śląskim. Autor reportaży telewizyjnych o tematyce społecznej, pokazywanych m.in. na Festiwalu Filmów Optymistycznych „Happy End” w Rzeszowie oraz Festiwalu Wrażliwym w Gdyni.

12-LETNIA LIZA UCIEKŁA Z UKRAINY DO POLSKI ZARAZ PO WYBUCHU WOJNY W LUTYM 2022 R. POMIMO SWOJEJ BRUTALNOŚCI I ZŁA WOJNA W JEDNEJ KWESTII OKAZAŁA SIĘ DLA LIZY SZANSĄ – MOŻE ŻYĆ Z DALA OD OJCA, Z KTÓRYM W ODESSIE NIE BYŁA SZCZĘŚLIWA.

12-letnia Liza i jej mama Tatiana opuszczają Odessę po wybuchu wojny w Ukrainie. Zatrzymują się w Gliwicach. Nastolatka, która dopiero poznaje samą siebie, musi dodatkowo odnaleźć się w nowych okolicznościach. Choć ujawnia się tęsknota za poprzednim życiem, Liza dostrzega w swoim uchodźstwie szansę. Wspomina, że w Ukrainie tata nie traktował dobrze mamy - kazał sobie usługiwać, nie pomagał w domu i nie zarabiał. 12-latkę bardzo zależy na szczęściu matki. Z drugiej strony ma też pozytywne wspomnienia związane z ojcem. Mówi o nim: „fajny kolega, śmieszny... ale kiepski rodzic”. Pośród codziennych życiowych sytuacji widzi będzie otrzymywać drobne sygnały świadczące, że relacja Lizy z tatą nie jest dobra. Dziewczyna na przykład niechętnie reaguje na propozycję telefonu do ojca, a wykonywanie prostych czynności domowych traktuje jako karę. W innej scenie Tatiana mówi sąsiadce, że pierwszy raz czuje się wolna. Dopiero w ostatnich scenach w pełni ujawni się stosunek Lizy do problemu. Ważnym elementem ma być szczerą rozmowa (telefoniczna lub przez komunikator) między główną bohaterką a jej tatą. Dodatkowo film ma zapoznać widza z Lizą: ukazać jej malarską pasję, charakter samotniczki poszukującej samej siebie. „Kasza w głowie” będzie opowiadać o wyborach Lizy i jej rozdarciu: między mamą a tatą, Polską a Ukrainą.

KASZA W GŁOWIE

reż. Tomasz Porębski

ORYGINALNY TYTUŁ: „JULIAN”

ANGIELSKI TYTUŁ: "JULIAN"

Reżyseria: Laura Sonik

II reżyser: Piotr Szatyłowicz

E-mail reżyserki:

laura.sonik@icloud.com

Nr telefonu reżyserki: +48 506 849 208

Etap realizacji: dewelopment

Całkowity budżet: 552 000 PLN

Kwota poszukiwana: 552 000 PLN

Przewidywany czas zakończenia
produkcji: maj 2025

Przewidywana długość: 70 minut

Poszukujemy: koproducentów,
finansowania, nadawców tv

LAURA SONIK

Reżyserka, absolwentka Akademii Sztuk Teatralnych im. Stanisława Wyspiańskiego. Otrzymała nagrodę za Najlepszy Dyplom roku 2017, jest laureatką nagrody na 5. Forum Młodej Reżyserii (2015). Zajmuje się projektami w przestrzeni miejskiej, działaniami społecznymi oraz nowymi technologiami (VR).

JULIAN URODZIŁ SIĘ NA WSI W RELIGIJNEJ RODZINIE Z HOMO-
I TRANSFOBICZNYM OJCEM. CHCĄC PRZYJAĆ PIERWSZY ZASTRYK
TESTOSTERONU, WYPROWADZA SIĘ Z DOMU. KIEDY JEGO CIAŁO JUŻ SIĘ
ZMIENI, BĘDZIE GOTÓW SPOTKAĆ SIĘ Z OJCEM. WCIĄŻ PRAGNIE JEGO
AKCEPTACJI.

Julian ma 20 lat. Zdecydował się przyjechać do Warszawy z małej wsi. Opuścił rodzinny dom, bojąc się, jak ojciec może zareagować na jego tajemnicę. W dowodzie osobistym wciąż ma wpisane imię „Julia”. W języku osób trans to jego dead name. Najbardziej obawia się braku akceptacji ojca – szanowanego przez sąsiadów, skrajnie konserwatywnego kościelnego organisty, który nie toleruje takich jak on. Przemocowy język ojca, komentarze i opinie na temat osób LGBTQ+ doprowadziły już Juliana do długotrwałej depresji. W domu rodzinnym o tożsamości Juliana wie matka, która go wspiera, ale sama też boi się reakcji męża. W Warszawie następuje przełomowy dla Juliana moment, w którym zaczyna przyjmować zastrzyki z testosteronu. Wie, że nie ma odwrotu i jest dumny ze swojej decyzji. W końcu może być sobą. Ciało Juliana zmienia się, pojawia się zarost, głos staje się niższy. Zmienia się także coś w nim samym. Zaczyna życie na nowo, czuje się dużo pewniejszy siebie. Poznaje wykładowczynię Politechniki, 60-letnią Patrycję – osobę trans, która swoją tożsamość odkryła, mając żonę i dwojkę synów. Jej coming out był wyjątkowo trudny. Patrycja ze względu na swoje doświadczenia pomaga Julianowi w przygotowaniach do wyjawienia prawdy ojcu, a także w trudnej drodze do zamknięcia tranzycji. Staje się przewodniczką Juliana, przyjmując rolę rodzica. Dla niej ta pomoc jest też substytutem tego, czego sama nie mogła dokończyć, bo wiek nie pozwalał jej już na operację. Najważniejszym i najtrudniejszym momentem dla Juliana będzie wyjawienie prawdy w rozmowie z ojcem, po której zdecyduje, co dalej.

JULIAN

reż. Laura Sonik

CENTRUM KULTURY FILMOWEJ IM. ANDRZEJA WAJDY

ul. Szpitalna 5/18
00-031 Warszawa

ckf.waw.pl
vod.warszawa.pl

Karolina Śmigiel
skokwdok@ckf.waw.pl
+48 504 163 396

ORGANIZATOR:

instytucja kultury
miasto stołeczne
Warszawy

projekt współfinansuje
miasto stołeczne
Warszawa

PARTNERZY:

Millennium
DOCS
AGAINST
GRAVITY

KRAJOWA IZBA PRODUCENTÓW
AUDIOWIZUALNYCH

Kingdom of the Netherlands

kbf:

Krakow Film
Commission

FUNDACJA FILMOWA
im. Władysława Ślesickiego

PATRONAT MEDIALNY:

